

СУРОВАКНИЦА

Георги
Марковски

Утре е Нова година. Въкъщи мирише на вкусни гозби, мама се стяга за празника. Завъртях се край нея, взех си препечено колаче, хруснах си го. Кучето заскимтя, портичката се хлопна, изтичах да видя. Тамко се прибираше от гората. Бе ходил за дряновица, сурвакница да прави. Досега дядо ги дялкаше, но откак се разболя, не е ставал на крака, залежа се на одъра.

- Падна ли ми, пукница те пукнала, хвана ли се! - завика баба от мазето.

Хукнах долу, а то в капана мишка уплашено премигва. Пък баба ѝ показва поразиите, дето е направила - любеницата нагризана, шепа семена от зеленчуци, гунка на торбата за сушени плодове - и ѝ се заканва. Клекнах, побутнах я, животинката се раззвърча.

Качих се въкъщи, а тамко седнал да прави сурвакницата - дялка тънки ленти по дряновата суровица, те се навиват по косерката, става цяла кумка. Утре заран ще тръгнем, ще изредим селото, всекому за здраве ще поговорим: „Сурва година, весела година! Зелен клас на нива, жълт мамул на леса, голям грозд на лозе, червена ябълка в градина, пълна къща с коприна, мъжка рожба в люлка! Живо-здраво догодина, догодина до амина!

НОВА ГОДИНА

Ран Босилек

*Сурвакничке засмяна,
в къстра китна премяна!*

*Днеска с теб ще ходя,
из селото ще бродя -
да сурвакам за здраве,
да на болест задрави.*

*Сурва, сурва година
на весела дружина*

*Господ радост да прати
и дни светли, благати!*

*Да са всички честими
и сърца им открити -
в мир и обай да греят,
в мир и сговор да пеят!*

БРОЯ ПОДГОТВИХА:

